Dosarul nr. 2-13535/2024
2-24115081-12-2-11102024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 februarie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecător Galina Ciobanu
Grefier Mihaela Andronache
Cu participarea:
Reprezentantului reclamantei, avocatului stagiar Aliona Otgon, în baza mandatului nr. 090769 din 15 octombrie 2024,

examinând în ședință de judecată publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Machidon Neli către Vrânceanu Elena privind încasarea prejudiciului material și a prejudiciului moral cauzat prin contravenție,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces:

La 10 octombrie 2024, Machidon Neli, a depus cerere de chemare în judecată către Vrânceanu Elena privind încasarea prejudiciului material și încasarea prejudiciului moral.

Prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la 11 octombrie 2024, ora 10:51, cererea de chemare în judecată a fost repartizată în mod automat-aleatoriu, judecătorului Galina Ciobanu.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta Machidon Neli a invocat că, în fapt, la data de 17.10.2023, ora 22:30, fiind posesorul automobilului de model *****, n/î *****, a aflat printr-un apel telefonic recepționat de către concubinul său Cuzuioc Mihail, că automobilul parcat în apropierea blocului unde locuiește a fost deteriorat cu un obiect contondent dur de către Vrânceanu Elena, care a fost văzută de către vecinul Scutelnic Adrian cum deteriora automobilul. Reieșind din cele menționate, în acel moment, a telefonat Serviciul 112, în vederea înregistrării și examinării tuturor circumstanțelor. În urma cercetărilor efectuate, la data de 11.12.2023 a fost întocmită decizia fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției în baza art. 104 alin. (1) Cod

Contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă în sumă de 1800 lei. Pe marginea prezentei cauze a fost depusă o contestație de către Vrânceanu Elena, iar la data de 28 mai 2024 a fost pronunţată hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, prin care a fost anulată decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 004048 din 11.12.2023, întocmită de către agentul constatator din cadrul IP Rîșcani al DP mun. Chișinău, SCLEARUC Maxim, prin care Vrânceanu Elena a fost sancționată în temeiul art. 104 alin. (1) Cod contravențional, și a fost dispusă încetarea procesului contravențional. Temeiul anulării deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 004048 din 11.12.2023 au fost erorile tehnice, astfel contravenienta a fost eliberată de răspundere contravențională.

Indică reclamanta că, la data de 06.06.2024, a depus repetat o plângere împotriva lui Vrânceanu Elena, care nu a fost trasă la răspundere contravenționale, astfel o decizie de sancționare a acesteia nu există, cu toate că, potrivit materialelor cauzei contravenționale se demonstrează vinovăția contravenientei Vrânceanu Elena, cu atât mai mult, că suma pagubei este una considerabilă, fiind stabilită potrivit Raportului Nr. 0902/2D din 29.02.2024 suma de 55 200 lei. La data de 18.09.2024, în urma efectuărilor cercetărilor repetate de către agentul constatator, a fost emis procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 461977 prin care Vrânceanu Elena a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 104 alin. (1) Cod Contravențional.

Reclamanta invocă că, conform art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează Ia valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Conform art. 45 Cod contravențional, (1) Persoana al cărei drept sau interes legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție. Prezentul alineat se aplică în egală măsură și în cazul în care, în sensul art. 30 alin. (11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenționale.

Conform art. 14 alin. (1) și (2) Cod civil, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel are acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Menționează asupra faptului, că prejudiciul material cauzat de către Vrânceanu Elena este în sumă de 55 200 lei, care pentru reclamantă este una considerabilă.

Conform articolului 1422 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege. Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

De altfel, se remarcă că, în urma acțiunilor ilegale comise de Vrânceanu Elena, reclamantei i-au fost aduse prejudicii atât de ordin material cât și moral, iar suferințele aduse sunt considerabile.

În ceea ce privește prejudiciul moral, reclamanta notează că, modalitățile de exprimare a prejudiciului moral constituie efectele concrete (consecințele) pe care dauna le produce asupra victimei. în acest sens, cele mai frecvent menționate modalități de exprimare a prejudiciului moral, după cum rezultă din jurisprudența Curții Europene, sunt: - sentimentul de stres și neliniște; - sentimentul de frustrare, nedreptate și umilință; - perturbare a vieții cotidiene. Este notoriu faptul, că la momentul de față reclamanta simte toate emoțiile enumerate. Ultima are o starea de stres și neliniște, nesiguranță, din motiv că nu dispune de nici o siguranță și protecție în cazul în care bunurile sunt lăsate în spațiu public, oricine poate atenta la bunurile proprietate private, ulterior se eschivează de la răspundere, or ultima nu a recunoscut fapta comisă, cu toate că de mult timp intră în conflict cu mai mulți locatari ai blocului vecin, ultima considerând că spațiul public ce este în jurul casei cale este proprietatea ei private și poate face ce dorește. La stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța trebuie să țină cont de prevederile art. 41 CEDO și art. 3 din Protocolul nr. 7 la aceasta. Astfel, pentru a oferi o satisfacție echitabilă în urma comiterii unei infracțiuni, se va aprecia în coraport cu prejudicial

suferit, daunele morale ce rezultă din acesta. Or, în speța în cauză faptele enumerate mai sus demonstrează necesitatea încasării prejudiciului moral. Luând în considerație faptul că contravenția dată a fost consumată, solicită reclamanta dispunerea reparării prejudiciului moral din contul pârâtului Vrânceanu Elena în sumă de 10 000 lei.

Reieșind din circumstanțele de fapt și de drept prezentate mai sus, în conformitate cu art. 45 Cod Contravențional, art. 14, 1398, 1422 Cod Civil, reclamanta Machidon Neli solicită:

- admiterea integrală a cererii;
- încasarea din contul lui Vrânceanu Elena, în beneficiul lui Machidon Neli a prejudiciului material cauzat prin contravenție în mărime de 55 200 lei;
- încasarea din contul lui Vrânceanu Elena, în beneficiul lui Machidon Neli a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei. (f.d. 4-8)

În ședința de judecată, *reclamanta Machidon Neli*, nu s-a prezentat, fiind citată în modul prevăzut de lege, însă *reprezentantul reclamantei – avocatul Otgon Aliona*, acționând în baza mandatului anexat la dosar (f.d. 75), în cadrul ședinței de judecată a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acțiunii în modul în care a fost formulată.

Concomitent, reprezentantul reclamantei a concretizat că, solicită încasarea din contul lui Vrânceanu Elena în beneficiul lui Machidon Neli a prejudiciul material cauzat prin contravenție în mărime de 41 544,00, conform Raportului nr. 0902/2-D privind evaluarea costului de manoperă, pieselor de schimb și a materialelor necesare pentru reparația autovehiculului de marcă *****, n/î ***** și a prejudiciului moral în sumă de 10 000,00 lei.

Pârâta Vrânceanu Elena, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind legal citată în modul prevăzut de lege despre data, ora și locul petrecerii ședinței de judecată, or, actele judecătorești și citațiile expediate pârâtei la adresa indicată în cererea de chemare în judecată și materialele cauzei, au fost restituite de către Oficiul poștal cu mențiunea: „Nereclamat”. (f.d. 70, 71, 73, 76, 77).

Astfel, având în vedere că au fost întreprinse măsurile legale în vederea citării pârâtei, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa pârâtei Vrânceanu Elena, care a fost citată la adresa indicată în cererea de chemare în judecată și materialele cauzei.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind explicațiile reprezentantului reclamantei, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiile înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Machidon Neli către Vrânceanu

Elena privind încasarea prejudiciului material și a prejudiciului moral cauzat prin contravenție, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 20 din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitim.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Potrivit art. 6 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform art. 117 alin. (1) al Codului de procedură civilă, probe în pricini civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe pentru justa soluționare a pricinii.

Reieșind din conținutul art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, se reține că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă, prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Instanța judecătorească, în conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit prevederilor art. 239 al Codului de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele

care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Din materialele cauzei rezultă că, la 13 octombrie 2023, a fost înregistrată la secretariatul IP Rîșcani, plângerea depusă de reclamanta Machidon Neli, prin care s-a solicitat să fie trasă la răspundere Vrâncean Elena, care la data de 17.10.2023, la orele 22:30, a deteriorat automobilul de model *****, cu n/î ***** ce aparține lui Iulian Barari și care i l-a dat în folosință. (f.d. 29)

La 13 octombrie 2023, reclamanta Machidon Neli a fost audiată în calitate de victimă în cadrul cauzei contravenționale. (f.d. 30)

La 11 decembrie 2023, de către agentul constatator din cadrul IP Rîșcani al DP mun. Chișinău, Sclearuc Maxim, a fost emisă decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 004048, prin care s-a stabilit că Vrânceanu Elena în mun. Chișinău, str. ***** 94, a deteriorat intenționat automobilul de model *****, cu n/î *****, prin ce a provocat daune materiale proprietarului și posesorului, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 36 unități convenționale – 1800,00 lei. (f.d. 27)

Totodată, se testă că, la 28 mai 2024, prin decizia Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), s-a admis recursul înaintat de către Vrânceanu Elena, împotriva Deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 004048 din 11.12.2023, întocmită de către agentul constatator din cadrul IP Rîșcani al DP mun. Chișinău, Sclearuc Maxim, prin care Vrânceanu Elena a fost sancționată în temeiul art. 104 alin. (1) Cod contravențional. S-a anulat Decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. DAC01 004048 din 11.12.2023, întocmită de către agentul constatator din cadrul IP Rîșcani al DP mun. Chișinău, Sclearuc Maxim, prin care Vrânceanu Elena a fost sancționată în temeiul art. 104 alin. (1) Cod contravențional, și s-a dispus încetarea procesului contravențional. (f.d. 21-26)

Ulterior, la 6 iunie 2024, a fost înregistrată la secretariatul IP Rîșcani, cu nr. 10036, plângerea depusă de reclamanta Machidon Neli, prin care s-a solicitat să fie trasă la răspundere Vrâncean Elena, care la data de 17.10.2023, la orele 22:30, a deteriorat automobilul de model *****, cu n/î ***** ce aparține lui Iulian Barari și care i l-a dat în folosință. (f.d. 14)

Prin ordonanța din 6 iunie 2024, reclamanta Machidon Neli a fost recunoscută în calitate de victimă în procesul contravențional și a fost audiată. (f.d. 15-16, 17-18)

Reieșind din raportul agentului constatator privind pornirea procesului contravențional din 5 iulie 2024, s-a dispus pornirea cauzei contravenționale conform elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 104 alin. (1) a Codului

contravențional, în baza plângerii depuse de Machidon Neli înregistrată în R-II cu nr. 10036 din 06.06.2024. (f.d. 12-13)

Prin urmare, la 18 septembrie 2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani a Direcției de Poliție mun. Chișinău, Sclearuc Maxim, a întocmit în privința lui Vrânceanu Elena, procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 461977, pentru faptul că, la 17 octombrie 2023, ora 22:30, în mun. Chișinău, str. ***** 94, a deteriorat intenționat automobilul de model *****, cu n/î *****, prin ce a provocat daune materiale proprietarului și posesorului automobilului, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 104 alin. (1) din Codul contravențional, cu aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 35 unități convenționale – 1750,00 lei. (f.d. 10)

Așadar, pornind de la pretențiile formulate, instanța constată că, obiectul material al prezentei acțiuni îl constituie încasarea sumei în mărime de 41 544,00 lei în calitate de prejudiciu material și încasarea sumei de 10 000 lei în beneficiul reclamantei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenție.

În conformitate cu prevederile art. 45 alin. (1) din Codul contravențional, dacă prin contravenție a fost cauzat un prejudiciu, persoana prejudiciată este în drept să-și valorifice pretențiile civile în procedură civilă.

Conform art. 387 alin. (1) al Codului contravențional, victimă este persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenție, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale.

Iar potrivit art. 383 alin. (2) din Codul contravențional, victima, reprezentantul ei, martorul, specialistul, expertul, interpretul, traducătorul, apărătorul (avocatul) au dreptul la repararea prejudiciului și a cheltuielilor suportate în procesul contravențional în ordinea procedurii civile, cu excepția cazurilor când nu există divergențe asupra întinderii acestora.

În același timp, instanța de judecată remarcă că, potrivit art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Potrivit art. 2013 alin. (1) și (2) al Codului civil, (1) Persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalațiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanțelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcții etc.) au obligaţia să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la art. 2012 (cu excepţia cazurilor în care prejudiciul a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenția persoanei vătămate. (2) Obligaţia de

reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care şi-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

Conform art. 2025 alin. (1) din Codul civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.

În context, din materialele cauzei se denotă că, la solicitarea reclamantei Machidon Neli, la 29 februarie 2024, a fost întocmit de către „Expert Centru" S.R.L., Raportul nr. 0902/2-D privind evaluarea costului de manoperă, pieselor de schimb și a materialelor necesare pentru reparația autovehiculului de marcă *****, n/î *****, conform căruia s-a stabilit că, costul total pentru reparația automobilului constituie: 41 544,00 lei. (f.d. 50-67)

Prin urmare, instanța de judecată constată cu certitudine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 18 septembrie 2024, pârâta Vrânceanu Elena a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 104 alin. (1) din Codul contravențional, pentru fapta săvârșită la 17 octombrie 2023, ora 22:30, manifestată prin deteriorarea intenționată a automobilului de model *****, cu n/î *****, prin ce a provocat daune materiale proprietarului și posesorului automobilului, or, deși automobilul aparține cu drept de proprietate lui Barari Iulian, este în folosința reclamantei Machidon Neli în baza procurii, ultima fiind posesoarea acestuia de fapt și fiind recunoscută în calitate de victimă în cadrul procesului contravențional.

Respectiv, având în vedere că, conform Raportului nr. 0902/2-D privind evaluarea costului de manoperă, pieselor de schimb și a materialelor necesare pentru reparația autovehiculului de marcă *****, n/î *****, întocmit de „Expert Centru" S.R.L. la solicitarea reclamantei Machidon Neli, s-a stabilit că, costul obiectului evaluării la data evaluării constituie: 41 544,00 lei, instanța de judecată concluzionează că, cerința reclamantei cu privire la încasarea prejudiciului material urmează a fi admisă, cu încasarea de la Vrânceanu Elena în beneficiul lui Machidon Neli a sumei de 41 554,00 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin contravenția constată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 461977 din 18 septembrie 2024.

Referitor la solicitarea încasării prejudiciului moral, instanța notează că, în baza art. 2036 alin. (1) al Codului civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la

reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

În temeiul art. 2037 alin. (1) și (2) din Codul civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Conform normelor de drept enunțate, componența delictului civil include elementele obligatorii ca: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția, acestea fiind condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale.

În urma studierii materialelor din dosar instanța a constatat cu certitudine că, în cadrul cauzei contravenționale specificate supra, pârâta Vrânceanu Elena are calitate de contravenient, iar reclamanta Machidon Neli, are statut de victimă.

Astfel, cu referire la pretenția înaintată de Machidon Neli cu privire la încasarea prejudiciului moral, instanța de judecată relevă că, la acordarea satisfacției echitabile, scopul instanței de judecată nu este unul punitiv, ci mai curând unul reparatoriu și preventiv. Finalitatea constatării și determinării prejudiciului moral rezidă în acordarea unei satisfacții echitabile menite să atenueze suferințele victimei.

Prin urmare, instanța de judecată constată cu certitudine că, reclamanta Machidon Neli a suportat suferințe psihice, având în vedere că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 18 septembrie 2024, s-a constatat că, pârâta Vrânceanu Elena, la 17 octombrie 2023, ora 22:30, a deteriorat intenționat automobilul de model *****, cu n/î *****, prin ce a provocat daune materiale proprietarului și posesorului automobilului, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 104 alin. (1) din Codul contravențional.

În contextul celor relatate supra, instanța de judecată consideră că în circumstanțele de fapt expuse, se constată existența obligației pârâtei Vrânceanu Elena de a repara prejudiciul moral cauzat reclamantei Machidon Neli, însă consideră că, compensația pretinsă de reclamantă în sumă de 10 000 lei este una excesivă.

Astfel, pe lângă gravitatea prejudiciului moral ce trebuie luată în seamă pentru stabilirea despăgubirii, trebuie să se analizeze și un al doilea criteriu, cel al echității. Or, dacă gravitatea prejudiciului moral este mare, și despăgubirea ce trebuie acordată trebuie să fie una substanțială. Despăgubirea trebuie să fie una justă, rațională, echitabilă, adică în așa fel stabilită încât să asigure efectiv o compensație suficientă, dar nu exagerată, a prejudiciului moral suferit.

În acest sens, instanța menționează că, cele mai frecvent menționate modalități de exprimare a prejudiciului moral, după cum rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, sunt: durerea, suferința și rănirile fizice și psihice, sentimentul de anxietate, stres și neliniște, sentimentul de neputință, sentimentul de frustrare, nedreptate și umilință, starea de frică și incertitudine de lungă durată, perturbarea vieții, diminuarea reputației și pierderea de oportunitate.

Din perspectiva celor expuse, instanța reține ca întemeiate și relevante susținerile reclamantei Machidon Neli precum că, simte emoțiile manifestate prin sentimentul de stres și neliniște, frustrare, nedreptate și umilință și sentimentul de perturbare a vieții cotidiene, din motiv că nu dispune de siguranța și protecția în cazul în care bunurile sunt lăsate în spațiul public, iar oricine poate atenta la ele și să se eschiveze de la răspundere. Respectiv, reclamanta are stare de stres și neliniște în rezultatul acțiunilor pârâtei.

Instanța de judecată remarcă, că, CtEDO a stabilit în cauza Tolstoy Miloslovsky v. Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor social ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

Or, la capitolul descris instanța de judecată la fel va reieși din gradul de vinovăție a pârâtei care a acționat ilicit în raport cu reclamanta, cuantumul prejudiciului moral apreciindu-l ca fiind echitabil în sumă de 3000,00 lei, păstrând un raport rezonabil de proporționalitate cu prejudiciul moral suferit, fiind echivalent cu nivelul mediu acordat pe categoria litigiilor de gen similar.

Astfel, suma de bani acordată cu titlu de daune morale nu trebuie să devină o sursă de îmbogățire pentru victimă, însă nici nu poate avea un caracter pur simbolic, ci trebuie să reprezinte atât cât este necesar pentru ai ușura ori compensa, în măsura posibilă, suferințele pe care le-a îndurat sau eventual mai trebuie să le îndure.

Sub acest aspect, instanța de judecată reține că, la determinarea cuantumului prejudiciului moral urmează să se respecte criteriul echității, care presupune că, despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat, ca astfel să fie menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite și suma acordată.

În sensul dezbaterii argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată consideră relevant avizul nr. 11 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, în care se menționează că, obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument

invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligații poate varia in funcție de natura hotărârii. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea si redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată învestită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

Sintetizând cele elucidate și constatate, instanța de judecată ajunge la concluzia de admitere parțială a cererii de chemare în judecată depusă de Machidon Neli către Vrânceanu Elena privind încasarea prejudiciului material și a prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

În conformitate cu art. 236, art. art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Machidon Neli către Vrânceanu Elena privind încasarea prejudiciului material și a prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

Se încasează de la Vrânceanu Elena în beneficiul lui Machidon Neli suma de 41 554,00 (patruzeci și una mii cinci sute patruzeci și patru) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin contravenția constată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 461977 din 18 septembrie 2024 și suma de 3000 (trei mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenția constată prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 461977 din 18 septembrie 2024, iar în total suma de 44 554,00 (patruzeci și patru mii cinci sute patruzeci și patru) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
judecător Galina CIOBANU